

har troet, hvad der isvrigt almindeligt antages, at Skoledirectionen og Borgerrepræsentanterne vare enige i den første Paragraph, angaaende Maaden, hvorpaa Directionen skal sammensættes; det er saaledes refereret i Bladene, men de maae altsaa have taget feil, siden den ærede Taler, der har særegen Leilighed til at kjende Sammenhængen, benægter det. Jeg har taget noget Hensyn til den Stemning, som jeg troede at vide der i visse Retninger var for denne Lov, og den har derfor faaet en Form, som jeg maastee ikke under andre Omstændigheder vilde have givet den, men jeg troede, at den paa den Maade lettest lod sig føre igjennem; det er et saadant Hensyn jeg har taget ved Affattelsen af § 1. Om Skoledirecteuren rettere stilles udenfor end i Directionen, skal jeg her lade staae hen; ganske vist er det, at han personlig i mange Henseender kunde vinde ved at staae, om man saa vil udtale sig, under Skoledirectionen, men man bør ikke see paa, hvad der kan være denne Mand personlig bekvemst, og jeg mener, at det Modsatte har med Hensyn til Sagen store Fordele. Hvad Skolecommissionerne angaaer, da udtaler jeg mig ikke gjerne vidtløftigere om, hvad jeg i den Henseende kunde ønske; det er min Mening, at den fordeelagtigste Stilling for Inspecteuren vilde være, at han kom til at staae alene. Den sammensætning, som Skoledirectionen og Skolecommissionerne hidtil have havt, har meget bidraget til at drage Sagerne i Langdrag; man trænger til en hurtigere Forretningsgang, og dette og andet Mere haaber jeg vil opnaaes, naar Commissionerne sammensættes som her er foreslaaet. At Inspecteuren skal kontrollere sig selv, er ikke Andet, end hvad man saa ofte seer i Livet, f. Ex. ved de lærde Skoler med Hensyn til Rectorerne. Med Hensyn til § 3, hvori der tales om den Størrelse, de Børnsker skulle have, der benyttes til Skolehold, kunde den ærede Rigsdagsmand ikke gjøre nogen synderlig Indvending; han veed dog maastee, eller idetmindste kan jeg forsikre ham det, at selv i de offentlige Skoler i Kjøbenhavn, idetmindste i enkelte af dem, har det stundom været meget langt fra, at der var saamange Cubisfod Rum, som her sordres, og hvad de private Skoler angaaer,

saar turde det være meget nødvendigt at faae en saadan Bestemmelse; thi her finder man oftere en stammelig Sammenpakken mange Steder, der baade er skadelig for Sundheden og for Undervisningen. Hvad Kirkeskolerne angaaer, da troer jeg, at denne Sag har været under Behandling i hele 13 Aar — det er et uheldigt Tal — og derfor synes jeg, at det kunde være paa Tiden at faae den ordnet. Jeg har den Mening, som jeg udtalte, da jeg indbragte Loven, at det er ønskeligt, at dette Forhold blev ordnet ved Lov. Jeg har nemlig hørt, at der skulde være Mænd i disse Curateler, som ikke vilde lade sig nøie med en ministeriel Afgjørelse, men forlange Sagen afgjort ved Lov, fordi der er saamange testamenteriske Bestemmelser, som man vistnok ikke ved Overenskomst kan ordne; idetmindste kan man neppe uden en Lov nedslaae enhver Modstand, saa jeg kan ikke troe, at der er noget Uopsænde i, at jeg har bragt denne Bestemmelse ind i Loven. Hvad Foreningen af Fattigskolerne og Friskolerne angaaer, da er hvad Forslaget har herom maastee mindre vigtigt, men skulde Loven imidlertid nyde Fremme, saa vil jeg dog udvide denne Paragraph dertil, at jeg vil foreslaae, at Fattigskolerne blive behandlet som de andre offentlige Skoler her i Byen, at de altsaa blive fritagne for dette Tryk, som hviler paa dem igjennem Fattigdirectionen o. s. v. At man uniformerer de Børn, som henføre under Fattigvæsenet, paa en særegen Maade, og hensætter dem i særegne Skoler, forekommer mig ikke at passe synderlig med vor frie Forfatning, som dog ikke er gaaet tilgrunde endnu. Hvad § 5 angaaer, som taler om Fritagelse for Skolegang, da er det ganske rigtigt, at den meget ligner den 1ste Paragraph i Anordningen af 2den Mai; men der er dog ogsaa nogen Forskiel, idet jeg har lempet den efter de kjøbenhavnske Forhold og har foreslaaet Indfaldelsen til 2 Gange om Aaret, nemlig til kort efter begge Flyttedagene. Forøvrigt finder jeg det i Almindelighed utvivlsomt, at Frdg. af 2den Mai er gjældende for Kjøbenhavn. Man har idetmindste antaget det hidtil, og de, der kjende de kjøbenhavnske Skoler, ville vide, at man med Hensyn til Skoletvungen i det Hele taget gaar frem med en stor